

FELJTON

Torinsko platno i Veo iz Manoppella kao dokazi smrti i uskrsnuća Isusa Krista

(1/6)

TORINSKO PLATNO I SVETO LICE NA VELU IZ MANOPPELLA / FOTO: VATICAN MEDIA

U sklopu ovoga feljtona, koji se sastoji od šest nastavaka, u narednim mjesecima na mrežnim stranicama Hrvatske katoličke mreže (HKM) i Informativne katoličke agencije (IKA) predstaviti ćemo zasigurno dvije najpoznatije relikvije u kršćanskom, katoličkom, svijetu - Torinsko platno i Svetu Lice na velu iz Manoppella. Mnogi povijesni izvori, ali i brojna znanstvena istraživanja na ove dvije kršćanske relikvije, ukazuju da se radi o materijalnim dokazima o postojanju Isusa Krista, odnosno o njegovom uskrsnuću nakon smrti na križu.

19.05.2021. / 08:44 / Ivan Matić

Dva ponajveća kršćanska čuda

Za Torinsko platno tvrdi se da je njime u grobu bilo prekriveno tijelo preminulog Isusa Krista koji je umro nakon višesatne muke križu, na koju ga je, uz javni pritisak tadašnjeg židovskog klera i većine stanovnika Judeje, osudio Poncije Pilat, namjesnik rimskog cara Tiberija u provinciji Judeji. Isus Krist Nazarećanin bio je razapet na križu na brdu Golgoti (u prijevodu s hebrejskog: Lubanja) koje je u to vrijeme bilo izvan zidina Jeruzalema, a danas je s obzirom na širenje grada kroz povijest sastavni dio Jeruzalema.

Brdo Golgota iznad Jeruzalema / Foto: Vatican Media

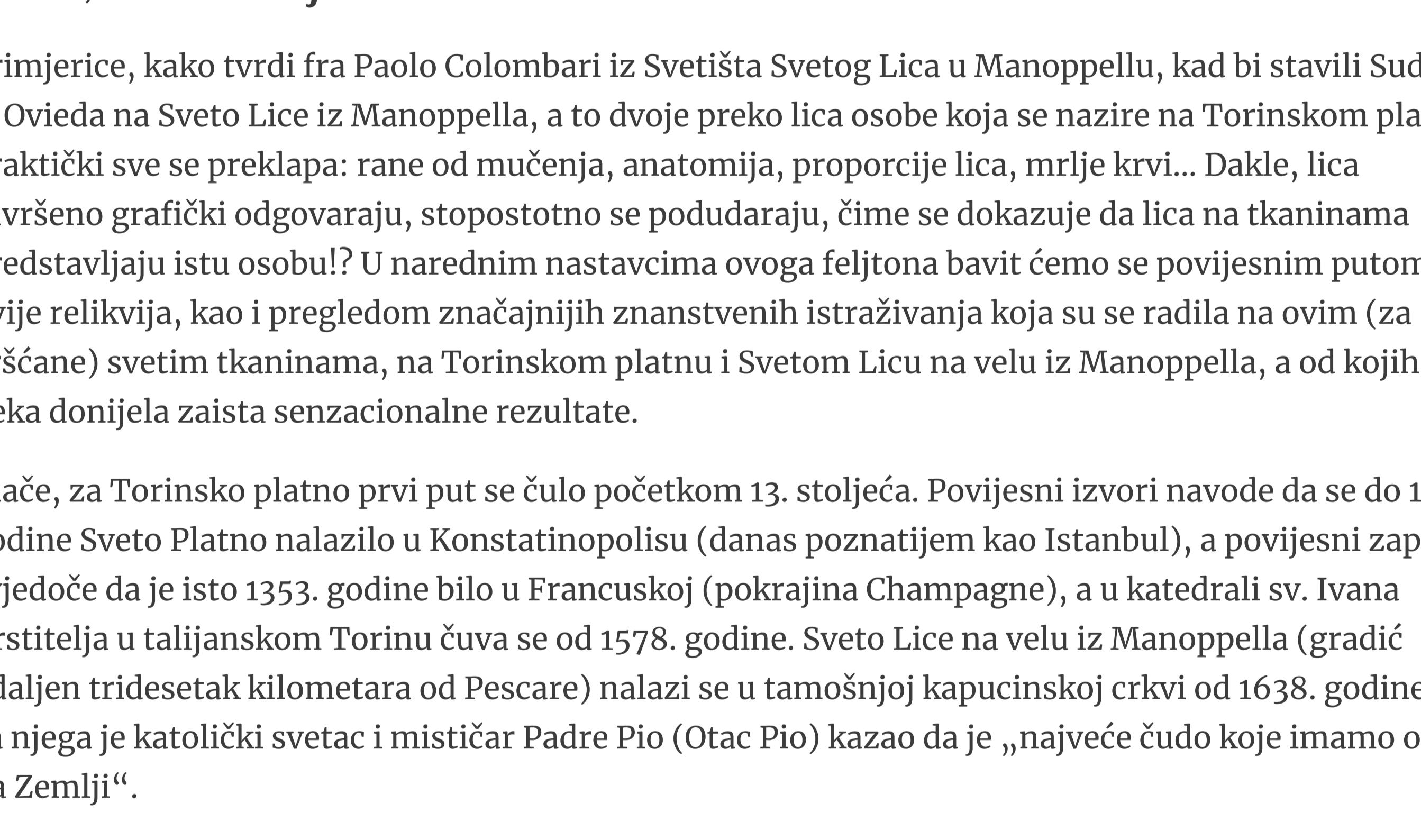
Podsjetimo, kako navodi *Catholic Encyclopedia*, brdo Golgota (ili latinski: Calvaria) u to je vrijeme bila mjesto javnih smaknuća, a dobila je ime, kako kaže jedna predaja, po lubanjama koje su bile razbacane po tome brdu, budući da se to vrijeme nije običavalo pokapati smaknute, već su smaknuti bili pljen lešinarima i drugim životinjama grabežljivcima.

Neki drugi izvori navode da je samo brdo, s obzirom da je nalik lubanji, dobilo od mještana ime „lubanjsko“ brdo.

No Rimljani su u slučaju Isusova raspeća učinili iznimku te su dopustili izvjesnom Josipu iz Arimateje, bogatom Židovu, članu židovskog Velikog vijeća, kasnije poznatom dobročinitelju i misionaru, da na njegovu molbu, uz pomoć svog prijatelja i drugog člana Velikog vijeća Nikodema koji se prethodno u tajnosti, u noći, susretao s Isusom jer se zanimalo za njegovo poslanje, pokopa Isusa Krista u svoj grob isklesan u stijeni u blizini Golgote. Inače, Nikodem se, u strahu od Židova, u tajnosti sretao s Isusom u njegovim zadnjim danima na Zemlji te se smatrao Isusovim učenikom.

U više povijesnih izvora navodi se da je Kristova muka i smrt na križu bila u petak navečer 7. travnja 30. godine. I upravo u Isusovu čast, odnosno kao zahvalu za tu Kristovu žrtvu, kršćanski vjernici poniznim molitvama slave Veliki petak te sudjeluju na pobožnostima križnoga puta.

Također, na Veliki petak, koji je jedan od dva godišnja zapovjedna posta za katoličke vjernike (uz onaj na Pepeplnicu ili Čistu srijedu, kojom započinje korizmno vrijeme), postom i nemrsom, obveznim za sve punoljetne vjernike (osim za one vjernike koji su u umirovljeničkoj dobi), prikazuje se Isusu simbolična žrtva sjećajući se njegovu žrtvu na križu.

Sveto Platno od 1578. godine čuva se u katedrali sv. Ivana Krstitelja u talijanskom Torinu / Foto: Vatican Media

Lica na (svetim) tkaninama predstavljaju istu osobu

Druga relikvija koja je predmet ovoga feljtona – Veo iz Manoppella, odnosno Svetu Lice na velu iz Manoppella – znanstveno je dokazano izravno je povezana s Torinskim platnom. Naime, na obje tkanine, utvrđeno je, nazire se posve istovjetno lice, istoga oblika, istih dimenzija za koje se vjeruje da je pripadalo samom Isusu Kristu. Na Velu iz Manoppella, dakle, oslikana je samo glava odnosno lice živoga Isusa Krista (Svetog Lice) u trenutku njegova uskrsnuća od mrtvih, dok je na Torinskom platnu oslikano cijelo tijelo preminulog Isusa Krista.

Štoviše, ovim dvjema platnima, Torinskom i Velu iz Manoppella, treba dodati i Sudarij iz Ovieda, te se za ova tri sveta platna vjeruje (dokazuje se) da na sebi nose otisak Isusova tijela, lica i krvi (pronađena je na sva tri platna istovjetna AB krvna grupa), te je njihova podudarnost nevjerojatna. Dva platna se čuvaju u Italiji (Torinsko platno i Veo iz Manoppella), dok se Sudarij iz Ovieda čuva u Španjolskoj.

Sudarij (Pokrov) iz Ovieda je platnena tkanina kojom je, prema predaji, Josip iz Arimateje skupljao krv iz Isusovih usta i nosa nakon smrti na križu, također je predmet znanstvenih istraživanja. Pohranjeno je u katedrali u glavnom gradu španjolske pokrajine Asturije – Oviedu. Torinsko platno čuva se u Torinu, glavnom gradu pokrajine Piemont na sjeverozapadu Italije, a Svetu Lice na velu nalazi se u talijanskom gradiću Manoppello u pokrajini Abruzzo u južnoj Italiji.

Sličnosti oslikanog lica na Torinskom platnu i Velu iz Manoppella / Foto: manoppello.eu

Platno, veo i sudarij

Primjerice, kako tvrdi fra Paolo Colombari iz Svetišta Svetog Lica u Manoppellu, kad bi stavili Sudarij iz Ovieda na Svetu Lice iz Manoppella, a to dvoje preko lica osobe koja se nazire na Torinskom platnu, praktički sve se preklapa: rane od mučenja, anatomija, proporcije lica, mrlje krvi... Dakle, lica savršeno grafički odgovaraju, stopostotno se podudaraju, čime se dokazuje da lica na tkaninama predstavljaju istu osobu? U narednim nastavcima ovoga feljtona bavit ćemo se povijesnim putom ove dvije relikvije, kao i pregledom značajnijih znanstvenih istraživanja koja su se radila na ovim (za kršćane) svetim tkaninama, na Torinskom platnu i Svetom Licitu na velu iz Manoppella, a od kojih se neka donijeli zaista senzacionalne rezultate.

Inače, za Torinsko platno prvi put se čulo početkom 13. stoljeća. Povijesni izvori navode da se do 1204. godine Svetu Platno nalazilo u Konstantinopolu (danas poznatijem kao Istanbul), a povijesni zapisi svjedoče da je isto 1353. godine bilo u Francuskoj (pokrajina Champagne), a u katedrali sv. Ivana Krstitelja u talijanskom Torinu čuva se od 1578. godine. Svetu Lice na velu iz Manoppella (gradić udaljen tridesetak kilometara od Pescare) nalazi se u tamošnjoj kapucinskoj crkvi od 1638. godine, a za njega je katolički svetac i mističar Padre Pio (Otc Pio) kazao da je „najveće čudo koje imamo ovdje na Zemlji“.

Autor:
Ivan Matić Nević (ivan.matic1976@gmail.com)Fotografije:
Vatican Media, manoppello.eu

P.S.

Dopušteno je drugim medijima prenošenje ovoga sadržaja uz objavu izvora i autora.

U sljedećem nastavku (2/6):
Povijesni put dviju najpoznatijih kršćanskih relikvija – Torinskog platna i Svetog Lica na velu iz Manoppella

AEM Autora objavljenog sadržaja financijski podržava:

Agencija za elektroničke medije

Agency for Electronic Media

www.aem.hr

www.aem